

ת"פ 18877/05/14 - מדינת ישראל נגד עבד אל כרים חדיגה

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 18877-05-14 מדינת ישראל נ' חדיגה(עציר)

בפני
בעניין: כב' השופטת נאוה בכור
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

עבד אל כרים חדיגה (עציר)

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד ליאת שפיר

הנאשם בעצמו וב"כ עו"ד ארז נגה

גזר דין

1. הנאשם הורשע לאחר שמיעת הוכחות בכתב האישום המייחס לו עבירות של תקיפה סתם לפי סעיף 379 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק"); ואיומים לפי סעיף 192 לחוק (**2 עבירות**).

על פי האישום הראשון, ביום **26.4.14** דרש הנאשם כסף מאביו רשאד חדיגה (להלן: "המתלונן"), עמו מתגורר בביתו שבקלנסואה, ומשסירב המתלונן לתת לו- תקף אותו הנאשם, והכה בו מכות אגרוף בגבו ובידיו.

בהמשך איים עליו הנאשם בכך שנטל סכין מטבח והתקרב אליו.

על פי האישום השני, ביום **9.5.14** ביקש הנאשם מהמתלונן 50 ₪ לקניית סמים והמתלונן השיב לו כי אין בידו כסף לתת לו. בתגובה איים הנאשם על המתלונן באומרו "**אם לא תיתן לי כסף אני ארביץ לך**".

2. מחוות דעת פסיכיאטרית ממרכז רפואי לבריאות הנפש "לב השרון" מיום **13.10.14** עולה כי הנאשם יליד 1976, מוסלמי, גרוש מזה כ-4 שנים ומתגורר בגפו בבית המשפחה בקלנסואה. עובד עם אביו באופן בלתי מסודר במכירת תותים ופרחים בדרכים ולדבריו אינו מקבל קצבה. בעבר קיבל קצבת ביטוח לאומי מאחר שהצהיר על כי הוא משתמש בסמים אופיאטים והוכר כנרקומן, אבל בהמשך ככל הנראה בוטלה קצבה זו.

לדבריו מקבל סכום של כ-300 ₪ ליום מאביו אולם תקציב זה אינו מכסה את הוצאותיו הואיל ומרביתן קשורות לצריכת סמים ואלכוהול.

הנאשם הינו השלישי מבין 12 ילדיו, האב עוסק בחקלאות, והאם עקרת בית בשנות ה-50 לחייה.

למד בבי"ס יסודי רגיל עם קשיים רבים ובעיות התנהגות, וסיים 8 שנות לימוד. יודע קרוא וכתוב ברמה בסיסית בעברית וערבית ואינו יודע חשבון. לאחר שעזב את בי"ס- עבד עם אביו בגידול תותים.

מתאר שימוש בסמים מגיל צעיר מאוד, 12-13, דבר שגרם לסכסוכים בתוך המשפחה, בעיקר עם אביו ואחד מאחיו, על רקע התנגדותם להתמכרותו. מתאר שימוש מסיבי בעבר בסמים "כבדים" ביניהם 5 מנות הרואין ליום, LSD, אקסטזי וחשיש, בשילוב עם אלכוהול.

מדווח על מספר ניסיונות גמילה בעבר שלא צלחו, והנ"ל חזר לשימוש בסמים.

הנאשם הסתבך עם החוק החל מגיל ההתבגרות ואף ריצה מספר עונשי מאסר בגין שימוש בסמים כשמהאחרון- שוחרר לפני כשנה.

בכל פעם עם שחרורו מהכלא חזר להשתמש בסמים ולעבריינות ולמרות זאת הצליח לדבריו לעבוד בתותים. השימוש סמים ושימוש כבד באלכוהול מומן בכסף שקיבל מאביו, כשמדובר באלפי שקלים לחודש. עם זאת, הסכסוכים עם אביו היו תכופים על רקע תביעותיו הכספיות של הנאשם והתנגדותו של האב לשימוש בסמים.

נבדק לראשונה באופן אמבולטורי בשנת **2005** לאחר שהואשם בהפרת הוראה חוקית, איומים, והחזקת סם מסוכן, ובחו"ד דאז נקבע כי אינו סובל ממחלת נפש במובן המשפטי ונמצא כשיר לעמוד לדין.

בשנת **2007** נבדק בשנית במסגרת אשפוז לצורך הסתכלות לאחר הפרת הוראה חוקית ותקיפת שוטר, נמצא כשיר לעמוד לדין וריצה עונש מאסר של שנה.

בשנת **2010** נבדק בשלישית בתנאי אשפוז, לאחר שהואשם שוב בהפרת הוראה חוקית ותקיפת שוטר, ונמצא כשיר לעמוד לדין.

מאז נישא והתגרש לאחר 6 חודשי נישואין, ולאחר הפרידה, שב להתגורר בגפו בחלק השייך לבית הוריו.

מתוארים מספר ניסיונות גמילה מסמים ואלכוהול שלא צלחו, בהמשך עבר ניסיון גמילה במרכז גמילה בטייבה, ונשאר נקי מסמים לתקופה ממושכת יחסית של כשנה.

ביום **10.9.12** נכתבה חו"ד נוספת בעניינו של הנאשם, במהלך אשפוז לצורך הסתכלות, לאחר שהואשם באיומים ובתקיפה סתם. גם הפעם נמצא כשיר לעמוד לדין מבחינה דיונית ומהותית.

לדבריו הורשע בעבירות אלה ונגזרה עליו שנת מאסר בפועל לצד 10 חודשי מע"ת כשבמהלך מאסרו בכלא צלמון לא עשה כל שימוש בסמים לטענתו, אולם לאחר שחרורו-שב לאורח חיים קודם כולל שימוש בסמים ואלכוהול, תפקוד תעסוקתי תנודתי במכירת תותים עם אביו. מתואר שימוש קבוע יומיומי בקנבינואידים ובאלכוהול (כחצי בקבוק וודקה וארבע בירות ביום).

בשיחה עם הצוות הרפואי בבית מעצר "הדרים" נמסר כי אף נהג להשתמש בהרואין בהזרקה ובהרחה עד יומיים טרם מעצרו הנוכחי.

נעצר בחודש **מאי 2014** בגין אירועי כתב האישום, ומאז שוהה בבית המעצר "הדרים". נבדק פעמיים ע"י נרקולוג ונמצא מאורגן בחשיבה, יציב, משתף פעולה, חש בטוב ואינו מתלונן על מצוקה, ללא עדות לאינטוקסיקציה וללא תסמינים פסיכויים. לא נבדק ע"י פסיכיאטר.

בבדיקה נוכחית- נראה כפי גילו, מסודר למידי בהופעה חיצונית. אזוק ידיו ורגליו ומגיע לבדיקה כשהוא מלווה באנשי שב"ס. שקט מבחינה פסיכומטרית, יוצר ושומר על קשר עין. מתבטא בפתיחות ולעיתים באופן בוטה החוצה גבולות בתקשורת בינאישית ואינו מותאם לסיטואציה. נענה להצבת גבולות מצד הבדק, ומתנצל על התנהגות בלתי מקובלת זו.

המודע- צלול, התמצאותו תקינה. התנהגותו ילדותית והאפקט בגוון אווילי.

לא נצפו הפרעות במהלך החשיבה שהינה קונקרטית ומצומצמת מאוד. ללא עדות לקיומה של מחשבת שווא מכל סוג. שולל הפרעות בפרספציה. אינו מתלונן על מצוקה כלשהי בתחום הנפשי. בוחן מציאות והשיפוט- שמורים.

באשר לעבירות הנוכחיות- מדווח על סכסוכים משפחתיים ונמנע מפירוט יתר אולם מסביר כי כעס על אביו שסרב לספק לו 50 ₪ לרכישת קנביס. שולל כי איים או החזיק בסכין ושולל כוונה לפגיעה ממשית באביו.

לסיכום, הנאשם בן 37, מתפקד ברמה שכלית בתחום הגבולי.

בבדיקה נוכחית, כמו בעבר, לא נראתה עדות לקיומה של פסיכופתולוגיה פסיכוטית או אפקטיבית מג'ורית והנאשם ושמר על כושר שיפוט.

לאור האמור, הנאשם אינו סובל ממחלת נפש, במובנה המשפטי, ואינו זקוק לאשפוז פסיכיאטרי. מסוגל לעמוד לדיון ובעת ביצוע העבירה -הבין את טיב ותוצאות מעשיו בסבירות גבוהה.

3. מטעוניה לעונש של ב"כ המאשימה עולה כי הנאשם יליד 1976, הורשע לאחר ניהול הוכחות בשתי עבירות איומים ובתקיפה סתם.

הערכים המוגנים הם שמירה על שלמות גופו וביטחונו של אדם, על זכותו לחיים בשלווה ובתחושת ביטחון ומוגן לא כל שכן בביתו ובקרבת בני משפחתו.

בעניינו - ישנה פגיעה משמעותית בערך המוגן הואיל ואין מדובר במעידה חד פעמית אלא בשני מקרים נפרדים, בהם הכה הנאשם את אביו ואיים עליו איום חמור באמצעות סכין, שעה שאמור לכבד את אביו -אדם מבוגר שאינו בקו הבריאות.

הנאשם הטיל עליו אימה וטרור על רקע סירובו של אביו לתת לו כספים.

מתחם העונש ההולם בתיק זה נע בין 12-24 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.

הנאשם לא הביע חרטה ולא הודה במיוחס לו, והגם שזכותו לנהל משפט- הרי שלא חסך את עדות המתלונן. בימ"ש התרשם באופן בלתי אמצעי מעוגמת הנפש שנגרמה למתלונן, מסבלו הרב, היותו אדם מבוגר וחולה, שחש פחד ואימה מהנאשם, ואינו יכול להגן על עצמו מפניו, בהיותו אב ל-12 ילדים והנאשם הינו בנו הבכור.

לנאשם עבר פלילי מכביד בעבירות אלימות, ובכלל זה ריצה מאסרים בפועל. הרשעתו האחרונה עניינה ביצוע מעשים דומים לתיק דנן, שם תקף את המתלונן על רקע סירובו לתת לו כספים, וגם שם- נופף מולו בסכין והושתו עליו 7 חודשי מאסר בפועל תוך התחשבות בנסיבותיו האישיות.

לאחר שחרורו ממאסר-שב הנאשם לתקוף ולאיים על המתלונן, למרר את חייו, כך שמדובר ברצידיביסטי שאינו מורתע כלל.

לאור האמור, מתבקש בית המשפט למצות עמו את הדין ולהשית את עונשו ברף העליון של המתחם, לצד מאסר מותנה חב הפעלה בעניינו, מע"ת וקנס.

מטיעונו לעונש של ב"כ הנאשם עולה כי ביצוע העבירות היה בהיותו של הנאשם בהתקף בשל שימוש בסמים, ללא תכנון מוקדם או כוונה כי האירוע יסלים.

הנזק שנגרם בסופו של דבר הינו מינורי ללא פגיעה בגופו של המתלונן.

מתחם הענישה בנסיבות אלה נע בין **מספר חודשי מאסר בעבודות שירות לשנת מאסר בפועל**, ועונשו של הנאשם צריך להיות ברף התחתון של המתחם.

הנאשם עצור החל מיום **9.5.14** ועד היום, אין לא קשר עם המשפחה, אין לו כל סיוע. המתלונן שאמור לשמור על ביטחונו של הנאשם כאביו- מספק לו כסף לסמים מגיל 16-17 ולכן בעל אחריות מסוימת למצבו של הנאשם כיום.

העבירה בוצעה בשנת 2014 ומאז לא נפתחו לנאשם תיקים נוספים.

הנאשם בן 37 שמנסה תקופה ארוכה להיגמל מסמים.

מחוות דעת פסיכיאטרית שהוגשה לבית המשפט בעניינו עולה כי מצבו הנפשי בכי רע, התמודד במהלך חייו עם קשיים לימודיים והתנהגותיים, החל לצרוך סמים מגיל 12 ואביו מספק לו את הכסף לצריכת סמים למן היותו כבן 17.

הנאשם כשיר לעמוד לדין אך התנהגותו ילדותית, חשיבה אינה קונקרטיה ומצומצמת מאוד ורמת התפקוד

השכלית שלו מוערכת בתחום הגבולי.

בת"פ 2663-01-14 קבע בימ"ש המחוזי כי גם כאשר אדם נמצא כשיר לעמוד לדין הרי שיש להתחשב במצבו הנפשי.

מצבו הכלכלי של הנאשם רעוע, ולאור מצבו הנפשי המצוי על גבול הנשיאה באחריות פלילית, מתבקש בימ"ש להסתפק בימי מעצרו של הנאשם החל מיום 9.5.14, ולחילופין-להסתפק בענישה של 12 חודשי מאסר, לצד מע"ת.

הנאשם הוסיף כי מצטער על הכל.

4. הכרעה

לאחר שנדרשתי למכלול השיקולים, הראיות וטיעוני הצדדים, מצאתי כי בנסיבות אלה יש למצות את הדין עם הנאשם.

במעשיו פגע הנאשם בערכים מוגנים שעניינם זכותו של הפרט להגנה על שלמות גופו, חייו ובריאות, זכותו לכבוד ולביטחון אישי, ושמירה על זכותו לשלוות נפש.

קצרה היריעה מלהרחיב אודות מעשיו הנלוזים והבזויים של הנאשם כמפורט בכתב האישום, מהם עולה כי פגיעתו בערכים מוגנים אלה הינה ברף הבינוני.

מתחם העונש ההולם הכולל בעבירות בהן הורשע הנאשם נע בין **חודש עבודות שירות ל-12 חודשי מאסר בפועל**.

בחנית נסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ט(א) לחוק) מעלה כי מדובר בשני אירועים נפרדים, בטווח של כחודש זה מזה, בהם הכה הנאשם את אביו מכות אגרוף בגבו ובידיו ואיים עליו באמצעות סכין מטבח, וכן איים עליו פעם נוספת כי יכה אותו.

בהתנהגות זו השתמש הנאשם באלימות ובאכזריות כלפי אביו המבוגר והחולה (**ס"ק 10**), תוך ניצול כוחו הפיזי מולו ופחדו ממנו (**ס"ק 11**), כל זאת בשל סירובו של האב לתת לו כספים לצורך קניית סמים.

מאידך- באירועים אלה, הגם שוודאי הותירו צלקות נפשיות בנפש המתלונן, לא נגרמו לו נזקים פיזיים (**ס"ק 4**), אם כי לאור שימוש בנשק קר במהלך האיום- האירוע יכול היה להסתיים בנזק גדול וחמור יותר (**ס"ק 3**) וכן אין מדובר באירועים מתוכננים (**ס"ק 1**) כי אם בהתלהמות הנאשם בשל סירובו של המתלונן, כאמור.

בחנית נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות (סעיף 40א לחוק) מעלה כי הנאשם ביכר לנהל הוכחות עד תום (ס"ק 6) והגם שאין בכך כדי להיזקק לחובתו, הרי שאינו זכאי לכל הקלה בגין כך.

לנאשם עבר פלילי מכביד ועשיר בעבירות אלימות, סמים, רכוש ועבירות נגד שוטרים, החל משנת 1996 ואילך, כאשר הרשעתו האחרונה מאוקטובר 2012 עת נדון בפני בימ"ש זה בגין עבירות איומים ותקיפה כנגד המתלונן, ובמהלך השנים הושתו עליו מאסרים רבים בפועל לתקופות קצרות של מספר חודשים בודדים בכל פעם.

יש לציין כי הרשעתו האחרונה בת"פ 28478-08-12 (שלום כ"ס) משנת 2012 כאמור, הינה בגין אירוע דומה לזה המנוי בכתב האישום הנוכחי, לפיו על רקע סירובו של המתלונן לתת לו כספים תקף אותו הנאשם בכך שהכהו בידיו בגופו, נטל סכין והחל מנופף בה, תוך שהוא ממשיך לדרוש כסף מהמתלונן.

זאת ועוד, בגין האמור הושת עליו עונש מאסר בפועל בן 10 חודשים (שכלל הפעלת מע"ת קודם) ומאסר מותנה בן 7 חודשים בר הפעלה בתיק דנן.

בנוסף, עיון בפרוטוקול בתיק האמור מעלה כי גם שם, כמו בתיק הנוכחי, הביע הנאשם צער על מעשהו בפני בית המשפט (שם, פרו' עמ' 3 ש' 21).

לא נעלמה מעיני חוות הדעת הפסיכיאטרית בעניינו של הנאשם, ממנה עולה כי מתפקד ברמה שכלית בתחום הגבולי, נעדר לעיתים גבולות בתקשורת בינאישית באופן שאינו מותאם לסיטואציה, ובעל התנהגות ילדותית.

עם זאת, אין חולק כי אין בעונשים שהוטלו על הנאשם עד כה כדי להרתיעו מלשוב לסורו, בעיקר בשל העובדה כי בבסיס התנהגותו העבריינית עומדת התמכרותו הקשה לסמים ואלכוהול.

למותר לציין כי אין מדובר בנסיבה לקולא ממנה יכול להיבנות הנאשם מקום בו מלכתחילה בהתנהגותו הפך עצמו לתלוי בסם ובמשקה, חזר ונכשל בניסיונות גמילה שונים, ובכלל זה גמילה במרכז לגמילה בטיבה לאחריה נותר נקי תקופה ממושכת יחסית של כשנה (סעיף 40ט(א)(5) לחוק).

לא זו בלבד כי בהתאם לסעיף 40א לחוק - אין כל נסיבה לקולא, מקום בו אין מדובר בחלופי זמן מביצוע העבירה, עברו הפלילי מכביד ומע"ת בר הפעלה תלוי ועומד בעניינו, אינו נוטל אחריות למעשיו, וניהל את ההליך עד תומו- אלא שנוכח העדר מורא הדין עליו והיותו רציוניסטי בביצוע עבירות מסוג זה בפרט, ועבירות אלימות- בכלל, הרי שיש מקום להחמיר בעונשו, ביחס למתחם הענישה, מטעמים של הרתעה אישית בהתאם לסעיף 40 לחוק.

בנסיבות אלה אין מנוס מהטלת עונש מאסר ממושך מאחורי סורג ובריא, ובכלל זה הפעלתו במצטבר של המע"ת בר הפעלה בעניינו, במסגרתו ישתלב הנאשם במסגרת טיפול בגמילה המותאם למצבו, ויורחק

מהחברה וממשפחתו לתקופה ארוכה מקום בו הוא מהווה סכנה של ממש כלפיהם בהתנהגות עבריינית, חוזרת ונשנית ומשוללת רסן.

5. לפיכך- הריני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך 13 חודשים.

ב. הפעלת מאסר על תנאי בן 7 חודשים מת"פ 28478-08-12 (שלום כ"ס) במצטבר למאסר שהוטל.

סה"כ ירצה הנאשם 20 חודשי מאסר - בניכוי ימי מעצרו מיום 9.5.14.

ג. מאסר על תנאי בן 10 חודשים למשך שלוש שנים מיום שחרורו - שלא יעבור על כל עבירה בה הורשע.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, ד' ניסן תשע"ה, 24 מרץ 2015, במעמד הנוכחים.